

ROMÂNUL

*D'aș. avea putere,
Doamne, ca să fac și
eu ceva, l-aș schimba
pe Iorga 'n dascăl, ca
să fie'n pielea mea....*

(Dascălul român).

ABONAMENTUL: Pe un an
Pentru autorități, instituții

120 Lei
250 Lei

* ORGAN POLITIC ȘI SOCIAL *

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
A. R. A. D. Strada V. Alexandri No. 6.

Bilanțul politic al „Ritmului Nou“.

Mă simt obligat, să dau explicația cuvântului „Ritm“, sesizat fiind, de conștientizarea ce am avut-o, între doi țărani, cari mergeau înainte pe stradă, și care citeau ziarul „Românul“, comentând anume fapte scrise în el. La un moment dat, îi văd, că se opresc în loc, iar unul din ei, pe un ton ridicat și întrebător, se adresează celuilalt, cu cuvintele: „Ce dracu mai înseamnă și verba asta „Ritm nou“? Răspunsul tovarășului către care se adresase, a fost — cum era natural să fie — o ridicare din umeri. Prin eu vântul „Ritm“ trebuie să se înțeleagă, măsuri noi, norme noi, apucături noi, cu un cuvânt, o renouire totală a felului de viață de până acum, în toate domeniile vieții de stat. Pe lângă multe alte titlaturații; și titlatura de „Ritm Nou“ a fost adoptată de regimul actual de guvernământ. Nu rămas nici un fel de împerechere de cuvinte, cu care să nu se hotărât, adunătura oumită guvernul Iorga Argetoianu, — n'au rămas cuvinte mai bombastice și mai de efect, cu care să nu se fi împănat, logofeții — în ale căror mâini stă astăzi destinația statului românesc, — n'au rămas neexploatate nici una din acele expresiuni, cu care ar fi putut amei și înșela mulțimea; toate acestea, făcute cu scopul, ca să-și ascundă neputința și nepriceperea, sub acoperământul cuvintelor de efect.

— Vom ieși câteva din isprăvile „Ritmului Nou“, ca să ne dăm seama de noutățile cu care a lăsat țara, această născocire politică de tristă aducere aminte. Au venit la cârmă statului, promițând în dreapta și în stânga: economii, ordine, scăderea impozitelor, eftenirea traiului, scăparea țărănilor din mâinile cămătarilor, punerea în valoare a bogățiilor țării și mai știe Dumnezeu câte de toate. Noțiunea cuvântului de ordine, economie, eftenirea vieții, etc. în capul oamenilor „Ritmului Nou“ înseamnă cu totul altceva, de cum înțelege toată lumea.

Nerespectarea legilor, dezoorganizarea instituțiilor administrative, sporbarea în mod tacit a tuturor înconștientilor, care cer revizuirea tratatelor de pace, aprobarea furtului de urne, de către domnii deputați, când se votează legile, schimbarea legilor și a regulamentelor de pe o zi pe alta, creșterea numărului acelor care n'au ce mânca, înmulțirea falimentelor, prăbușirea gospodăriilor țărănești,

neplata funcționarilor neexploatarea bunurilor de stat, impozite directe și indirecte, taxe la tot pasul, timbre pe pâine, pe petrol, pe medicamente, pe cărți postale ilustrate, timbrul de aviație, protejarea prin legi a tanticmelor, ocrotirea acelor care s'au preocupat pe spinarea țării, nepunerea în aplicare a legii „Cumului“ și a „Cametei“, plățirea parlamentarilor, trimiși de guvern pe la casele lor, vărarea parlamentarilor în toate gheșeurile, mințirea țării că-i s'a dat un buget de 25 miliarde, când de fapt e tot de 37 miliarde, înmulțirea jandarmilor, menținerea în slujbă a unor protejați, care câștigă milioane pe an, — toate acestea după mintea sucită și nesănătoasă a „Ritmului Nou“ și înseamnă bună rânduială și fericite în țară! La toate aceste fapte, n'om altceva de zis, de cât: „Val de țara care mai poate răbda asemenea cărmuitori.“

După cum vedem, înfățișarea sub care se prezintă „Ritmului Nou“, este înfățișarea tristeții și amărăciunii, vărâte în sufletele tuturor oamenilor cinștiți și muncitori. Am spus-o de atâtea ori, ș'o mai spun, ca să se știe, că de la „Ritm Nou“, nu ne putem aștepta la nimic bun și folositor pentru țară.

Anul 1931, anul „Ritmului Nou“, a fost anul tuturor suferințelor și neajunsurilor, a fost anul sărăciei și mizeriei, a fost anul deznăde deși și al descurajării, și în fine, are să fie anul de tristă pomenire pentru noi toți. Cu începerea „Anului Nou“, să rugăm pe bunul Dumnezeu să ne scape de pacostea „Ritmului Nou“, care, din cauză nepriceperii și a relei voinți, a nefericit o țară întreagă; acesta ar fi darul cel mai prețios, pe care l'ar putea avea poporul românesc de la „Atotputernicul“.

Sălciana.

Ne-a surprins reușita balului copiilor. aranjat în ziua Bobotezei d. m. la ora 4 în sala mare a hotelului Central. Festivalul a fost aranjat sub auspiciile Societății „Mircea“ din Arad și la inițiativa inimoasei președintă dna ing. Drăgan. A participat un neașteptat de numeros public și copii cu părinții lor. S'au decernat o mulțime de premii printre copiii cu cele mai frumoase costume. Cu amănunte venim în numărul viitor.

Ne compromitem!

De Crăciun am avut o surpriză nouă. — Surpriză, pentru că a căzut pe ziua când am aniversat al 1931-lea an dela nașterea Mesiei și „nouă“ pentru că nu este cea dintâia pe care ne-o prijeștească bărbații noștri ardeleni, iar de un timp, chiar și frații din vechiul regat, permanentizați aici.

■ Dar iată surpriza nouă; d. Vasile Goldiș redactorul comemorabilei declarațiuni de lepădare de coroana lui Ștefan și de unire cu Patria-mună, d. Vasile Goldiș membrul marcant în partidul național-român din Ardeal și fost, ministru de mai multe ori în guvernul Țării Românești a dat de Crăciun un interviu cu caracter istoric ziarului „Aradi Közlöny“ iar d. Ștefan Cicio Pop membru cu aceeași greutate în partidul Românilor ardeleni ca d. Goldiș și ministru în guvernul dintâi al Țării întregite, fost președinte al Camerei românești, a dat o recitificarea în același ziar minoritar localnic.

Am fost surprinși, și, iată pentru ce. — Cele două declarațiuni făcute aproape sincronice, au apărut într'un cotidian maghiar provincial, de a doua mână cu activitate odioasă, în timpuri, când cei doi, și toți Românii ardeleni, au trăit cele mai cumplite clipe ale revindicărilor naționale. Și, de bună-seamă că ne-au mai surprins pentru că declarațiunile, dacă și se contrazic, vizează un secret istoric al întregii națiuni.

Amândoi — și d. Vasile Goldiș și d. Ștefan Cicio Pop — politicieni în aniiernatici ai vârstei, desigur că își vor fi temând prestigiul de care i-au împărțit timpurile de o strălucită glorie.

De ce totuși declarațiunile, și de ce în Aradi Közlöny?

Amândouă declarațiunile, de o neîndoioasă temeritate, tratând chestiuni de importanță istorică, evenimente petrecute în 1919 în Consiliul de coroană dela Cotroceni, din ziua hotărâtoare a ruperii liniei demarcaționale dela Zam spre a se pune capăt sin geroaselor atrocități ale comuniștilor, comise printre românii de pe teritoriul neocupat de armata noastră, — aceste două declarațiuni dacă ne-au alarmat, vor avea și toate efectele unei grave repercusiuni în întreaga țară și nefavorabile în străinătate. Dar, ele mai pot cauza și o incalculabilă pierdere a valorii evenimentului, pentru care, socotim, că nu era momentul să fie descoperit, istoria având sin-

gură menirea să îl lămurească, cu atât mai mult, cu cât două dintre cele mai reprezentative figuri ale idealului libertății noastre, — Regele Ferdinand I și Generalul Berthelot invocați în declarațiuni — nu mai trăiesc.

Noi credem că nu e nici timpul și nici locul să discutăm aici esențialul declarațiunilor făcute, și, nici, dacă am fi în posesiunea amănunțelor aceluși eveniment pe care îl remarcă în „A. K.“ d. Goldiș și d. Șt. Cicio Pop. Socotim că vor veni timpurile, când faptele vor apărea mai limpede, când, reconstituite, se va putea atribui fiecăruia ce i se cuvine iar reminiscențele vor trece pe al doilea plan, și atunci, și numai atunci, vom putea reveni și asupra declarațiunilor cari s'au făcut acum.

Dar nu aceasta e latura care momentan ne privește, ci alta. — E, că declarațiunile s'au făcut într'un ziar maghiar. Cercetându-le din acest punct de vedere, o serie de întrebări vor mărturisi profunda noastră mâhnire. — Dacă nici de atâtea considerații nu se bucură vre-un ziar românesc localnic, ca cel mai neînsemnat ziar minoritar, de ce nu s'au făcut declarațiunile într'un alt ziar românesc din Ardeal sau din capitală, și de ce tocmai în „A. K.“? — Oare nu noi Românii suntem mai în drept să ni-l cunoaștem trecutul marilor lupte și amănunțele istorice din 1919? De ce se descoperă istoria numai pentru acei, cari nici odată n'au dorit starea reală de azi? — Și oare nu este aceasta o directă constrângere a noastră de a ceti ziarele maghiare? Care „fibrău“ ungar (primpretor) — de prefecți sau miniștri nici nu mai vorbim — a făcut vreodată declarații într'un ziar românesc? — În atât să se fi cicatrizat rănile din regimul trecut, încât să ne desconsiderăm până și limba maternă!! Și cea din urmă întrebare: — de ce pângărirea sanctuarului conștiinței noastre cu asemenea acte fără vreun rost; că doar nu se vrea să se arate și prin aceasta — ceace nu ne putem închipui — că un Vasile Goldiș sau un Șt. Cicio Pop au ajuns unealta vorbăreții în mâna rentierilor dizonanțelor noastre politice!

Aceste întrebări poate vor fi lămurit indeajuns latura ce interesează. Dar mai e și alta.

Dacă am fost asistenți măhniți ai unei incrușișări de reminiscențe și dezolații cetitori ai altor declarațiuni, de alt caracter,

făcute de alți bărbați fruntași ai politici noastre ardeleni, și, chiar, și de frații noștri pripășiți aici, trebuie să facem și o constatare, dintre cele mai triste: că ziarele maghiare, din Ardeal caută sub aplauzele cronice ale cetitorilor lor minoritari să cucerească, cu contribuția noastră, un punct de sprijin în prelargul vieții noastre publice, prin o simulată și seducătoare înșurire de vorbe, alai de laude și o suită interminabilă de adjective insinuante cu cari se fac ospitalierii slăbiciunilor bărbaților noștri de conducere. Aducătoare de elogiuri ușoare, din o falsă inspirație și cu o perfidă prezentare a realității, această presă înfigăreață este supraconsiderată celei românești de înșiși românii noștri ardeleni. Prin ce a binemeritat de pildă „A. K.“ a tenția d-lui V. Goldiș și a d-lui Cicio Pop. Că dacă își aduc bine aminte, acest ziar „A. K.“ — ca altele multe — a fost care își risipi într'o vreme toată insolenta unui vocabular, până atunci neutilizat, la adresa a tot ce țara biruitoare avuse mai scump. N'am vrea să credem că o presă maghiară să ne fi cucerit prin descrierea elegantului lorpăit al gurilor simandicoase dela mesele, unde din o condamnabilă galanterie invităm pe toți cioclii conștiinții omenești, toate creaturile ideilor subversive, desechilibrării unei societăți care trebuia să-i excludă de mult. Și dacă avem despre toate acestea cunoștință, de ce totuși acea supunere docilă, în general la noi, față de o presă care pândescie prielnicia momentului să asiste cu grabă la funeriile unei națiuni care avea să renască. De ce dar, de ce, admirația noastră față de o presă care inebună orice respirație a adevăratei opinii?

Un trist indiciu al vremii! Nu știm pe cine să-l învinovățim; dar cui i-am putea aduce laude pentru greșala de a accepta ca un ziar minoritar să fie interesele gândirilor sale? Să fie oare din imprudență sau din o culpabilă nesocotință că bărbații noștri ardeleni și chiar și frații noștri veniți aici se lasă conduși de o presă străină! Noi am vrea să nu se mai întâmple și nici să nu se mai facă ceace s'a făcut în sârbători — Acum după sârbători ne vin în minte cuvintele de o largă înțelegere și o adâncă pătrundere a scăderilor umane, rostite de cel născut în Vifleem: „Cine-i în stare s'o facă, facă! — dar dacă se va face — asta o spunem noi — ne va compromite tot ce am învățat despre patriotism și solidaritate națională cari au deschis atâtea pagini pentru mulți ardeleni și mulți frați de dincolo de Carpați.

Pastorala de Anul Nou a Prea Sf. Sale Episcop Grigorie

„Iubiții mei fi sufletești!

La începutul anului 1918, când războiul între popoare era încă în toiul său, s'a petrecut o întâmplare mișcătoare de suflet: un aviator german se lupta cu aeroplanelor lor la o înălțime de 3000 metri deasupra pământului. Viața amândurora atârna numai de un fir de păr, fiindcă un singur glonte, care nimerea bine, ar fi însemnat prăbușirea la pământ a unuia dintre cei doi luptători.

Când gloanțele curgeau ca ploaia, mitraliera germanului s'a stricat și acum englezul cu un singur glonte putea să-l arunce la pământ, zdrobit și ars.

Și totuși englezul, făcând un semn că el nu mai luptă cu un adversar, care nu se mai poate apăra, și a luat sborul în jos, înspre trupele englezești.

Ce faptă frumoasă! Ce purtare demnă de un bărbat, și ce iubire vrednică de un creștin a dovedit sburătorul englez. Adevărat! Multă laudă și cinste i-se cade acestui soldat, dar toată cinstea și toată admiratia i-o trimitem aceiei mame engleze din cutare sat al Angliei, care a știut să dea feciorului ei suflet din sufletul ei, și cinste din cinstea ei, și iubire din iubirea ei.

Marele scriitor Michelet spune: „Este o regulă generală, fără excepție, că oamenii de valoare sunt fii mamelor lor, ei poartă chipul moral al mamei lor“.

Iubiții mei rii sufletești!

Nu în chipul obișnuit numai cu buzele vă doresc eu vouă Anul nou fericit, ci cu tot sufletul meu, fiindcă inima mea e străbătută de via dorință ca Anul nou să însemne și o viață nouă în Domnul. Și nu văd altcum cu putință începerea unei vieți noi, decât prin mame vrednice și prin fii, cari prin toată viața lor vor dovedi că sunt vrednici de mamele lor.

Mulți oameni cred că viața o hotărăște în bine norocul, prietenia, legăturile înalte, vaza și bogăția. Și totuși viața omului e strâns condiționată de creșterea bună; pe care o primește în familie dela părinții săi. De învățat, multe lucruri bune și folositoare putem să învățăm, la orice vârstă, dar de bună creștere trebuie să avem parte la timpul potrivit care, scăpat din vedere, nu se mai întoarce nici odată. Cine nu a avut un tată bun, dar mai ales o mamă bună, care, în frageda vârstă a copilăriei, să-l învețe frica de Dumnezeu și iubirea de oameni, este un om nenorocit toată viața lui.

Când se fac banii, atunci se tipărește pe fața lor și prețul, pe care îl poartă până când există ei. Așa și noi trebuie să le tipărim copiilor în sufletele lor, când sunt mici, prețul lor, valoarea lor, aceea ce ei trebuie să fie toată viața lor.

De aceea chiar în ziua atât de însemnată a Anului nou vă pun la inima voastră, iubiți părinți, datoria sfântă de a vă crește copii

lașii de mici în Domnul. Învățați-i să aibă o sfială și o frică față de orice gând ne curat, față de orice vorbă urâtă și de orice faptă rea, și să facă aceea ce trebuie. Să se roage lui Dumnezeu, să cinstească pe Dumnezeu, pe voi și pe toți oamenii. Să aibă milă de săraci și de nenorociți și să iubească adevărul și să înconjure minciuna.

Când vom avea copii crescuți în frica lui Dumnezeu și în iubirea față de oameni, atunci să știți că s'au ivit zorile unor timpuri mai bune și mai liniștite. Casă fără fundament trainic nu este și nici neam vrednic fără copii vrednici. De aceea Sf. Pavel, în epistola către Efeseni, îndeamnă pe fii să cinstească pe părinți iar părinților le zice: „nu urgisiți pe fiii voștri întru mărirc, ci îi creșteți pe ei întru învățătura și certarea Domnului“ (Efes. 6 v 4). Nu răsfățați pe copii, părinților, ci îi învățați să cunoască durerile vieții, ca și bucuriile ei, ca mai târziu să nu și piardă nădejdea sau să se piară în plăceri vicovate. Atunci nu vor ajunge soarta oamenilor de azi, cari se plâng că nu mai pot răbda greul vieții. Un tânăr bine crescut va ști că necazul e stricător, iar viața omului e veșnică. Cel bine crescut simte durerea, dar știe că Dumnezeu are planuri mărețe cu el; el nu va vedea numai nori, ci și cerul albastru al nădejților.

Copiii bine crescuți vor ști că omul lucrează și cere pâine, iar Dumnezeu binecuvintează munca și dă pâinea. Cu aceste sentimente să priviți noul an ce vine.

Pășiți, deci, iubiții mei, pragul unui an nou și voi și copilașii voștri, nu biziindu-vă pe puterile voastre și pe bogățiile voastre, ci rugându-vă și încrezându-vă în Dumnezeu, fiindcă dela El vin toate darurile bune și viață îndelungată și fericirea, pe care o dorim cu toții.

Anul nou, deci, nu este îngăduit să fie numai o zi de petecere veselă, ci o adevărată zi de cugelare creștinească, ca să înțelegem, cum ne arată atâtea pilde din istoria omenimei, că dela vatra familiară adânc creștinească, ori cât de săracă ar fi fost, au pornit cei mai iluștri oameni cari au adus omenirea pe poteci bune. Din ieslea săracă și nebagată în seamă a pornit la drum Mântuitorul nostru, Domnul nostru Isus Hristos.

Dela veștele românești modeste, dar creștinești, trebuie să se nască și acei oameni aleși ai noștri, cari, plini de frica Domnului și de iubire caldă și iertătoare, să ne conducă pe drumurile curate și fericite ale vieții. Grija cea mai mare a voastră să fie de copilașii voștri. Steaua, care să vegheze la bagănelor lor, să fie dragostea voastră și dorința ca fiecare să dați neamului fii buni spre mântuirea lui.

Vă doresc tuturor an nou fericit, îndreptându-mă către Dumnezeu și rugându-mă pentru voi toți.

„Doamne, nu cu mânia Ta să

Scrisoare din Chișineu-Criș.

— Gara nouă. — Lumina electrică. —
Serbătoarea unui preot.

Serbătorile Crăciunului negru ce am avut a adus și unele bucurii, a fost încununarea unor fapte bune și de folos.

În ziua de marți înainte de Crăciun: 22 Dec. 1931 s'a efectuit recepționarea noului edificiu a gării din Chișineu (Crișul-Alb) de pe linia Arad-Oradia. Se știe, că fosta gară de lemn acum vreo 6 ani a ars până'n temelii, — iar circulația: biroul de mișcare și publicul era deservit prin o gară „construită“ din 2 vagoane temporare, — ceea ce constituia nu numai un enorm inconvenient, dar și o mare rușine la frontiera noastră de vest.

După venirea guvernului dlui I. Manu avem să mulțumim neobositelor și lungi repetatelor stăruinți a dlui Emil Veliciu fostul nostru senator, că s'a hotărât și înscris în bugetul C. F. R. suma necesară pentru edificarea unei gări corespunzătoare. În toamna anului 1930 edificarea gării s'a adjudecat firmei Bozsik & Kánya, temelia gării s'a pus tot atunci, lucrările edilitare continuându-se cu începerea primăverii 1931, — iar terminate fiind înainte de Crăciun s'a putut efectua recepționarea ei de către d-nii inspector Zamfirescu și inginer Farkas dela C. F. R. din Arad.

Noua gară e solidă, corespunzătoare traficului momentan de călători, în etagiu având 2 locuințe pentru funcționari. E edificată în un stil frumos, chochet, constituind o fală a comunei.

Mulțumirile noastre se îndreaptă din nou către dl Emil Veliciu fostul nostru senator, noua gară din Crișul-Alb exteriorizând și prin fapte vizibile meritele civice ale dlui Emil Veliciu, fostul nostru senator.

Miercuri în ziua de 23 Decembrie 1931, s'a pus în funcțiune uzina electrică a comunei Chișineu-Criș, — produsul unor stăruințe laudabile de ani de zile și adusă la realitate de directorul ei tehnic dl inginer Gh. Șincai.

Deocamdată sunt numai 60 de căși de abonați, suntem siguri că în trecerea timpului și ameliorarea situațiunii economice numărul lor va crește tot mai mult. Lumina electrică și pentru frații

ne mustri pe noi, nici cu ugia Ta să necerți pe noi, ci fă cu noi după mila Ta, viadecătorie și tămăduitorule al sufletelor noastre. Indreptează-ne pe noi la limanul voiei Tale, luminează ochii inimilor noastre spre cunoștința adevărului Tău și ne dăruiește nouă ceialaltă vreme. a zilei de acum, și tot timpul vieții noastre a-l petrece în pace și fără de păcat, pentru rugăciunile Preasfintei Născătoare de Dumnezeu și a Sfinților Tăi, Amin.

Arad, la 1 Ianuarie 1932.

Al Vostru iubitor părinte sufletesc

† Grigorie
Episcopul Aradului.

tărâni are aceeași importanță, ea pentru lumea cealaltă, — ne mai trebuind a orbecăi cu opaițul prin grajduri și hambare. —

Din cauza scurțimei timpului străzile până în prezent sunt luminate de abea vreo 10 lămpi electrice, rămânând ca restul de cea. 50. lămpi să fie instalate pe străzi imediat după sfintele serbători.

Felicitam noua întreprindere, ca una ce deservește publicul, pe căile progresului și civilizației. Dacă în greutățile zilelor de azi poate un timp mai îndelungat nu pot conta pe beneficii materiale, — câștigul moral este cu atât mai important, conștiința îndeplinirii unui lucru bun, — care pe lângă o conlucere inimoasă și conștiințioasă va da cu timpul și rezultate materiale.

A treia zi de Crăciun, duminică 27 Dec. 1931, în frunțașă comună Șimandul de Sus, părințele Ștefan Leucufia, tatăl preotului martor Cornel Leucufia — ucis de secuții bolșevici, dinpreună cu preotul Cornel Popescu tot din Șimanduri și a serbat ziua onomastică și împlinirea alor 70 ani de frumoasă și laborioasă viață.

Aceasta ocazie festivă cele două Șimanduri în frunte cu preoții și intelectualii lor au ținut să oserbeze cu deosebită venerațiune, Lor li s'au asociat prietenii: cunoștii și stimatorii din comuna: le învecinate și din întreg județul Arad fiind preotul Ștefan Leucufia iubit și stimat în cercuri largi. Ne asociem și noi corului de felicitători, dorind părintelui Ștefan Leucufia din Șimand mulți ani în plină sănătate și vigoare.

Chișineu Criș la 28 Dec. 1931

Coresp.

† Valer Spătariu

La încheierea ziarului primim trista veste că în ziua de 8 cor. a decedat, la o vârstă de 59 ani, d. Valer Spătariu învățător pens., sub-revizor și fostul secretar al comitetului școlar județean. D. V. Spătariu, precum îl știe întreaga societate a Aradului, a fost unul din acea generație de dascăli români care și-a închinat întreaga ei viață numai școlii și a fost pătrunsă de sacra misiune a educației naționale a satelor românești. Corpul didactic a pierdut în d. V. Spătariu un diligent coleg și demn ostas al profesiunii în a cărei slujbă grea a stat peste 30 ani. Noi cei cari cunoaștem munca neobosită a d-lui V. Spătariu, îl aducem cu acest dureros prilej prinosal recunoștinții, ce se cuvine dascălului care — își măcinase sănătatea pentru binele comun iar îndureratei familii și doamnei V. Spătariu îi exprimăm cele mai sincere condoleanțe, dorindu-i a și găsi mângăierea în faptele numai frumoase ale soțului care și-a aplecăt urechea la chemarea Atotputernicului. Fie-i țărâna ușoară și memoria binecuvântată.

COLOANA BUNULUI CREȘTIN

„Nu numai cu pâine...“

De ești Fiul lui Dumnezeu, și ca pietrii aceste să se facă pâini. Iar răspunzând a zis: scârțeste no numai cu pâine trăi omul... (Matei 4,3-4)

a. Mânncă, cuprinde-ți lumina întreagă: trăiește. Pâine să iați gândul de căpetenie, în slujba căruia să-ți se pună până și piatră și cel din urmă fir de prav. Fără rost de pâine și apoi trăiește un puternic, conștiința de țărnie țării.

— Iisus se împotrivesc ispititorului: e bună pâinea, dar nu numai din pâine, nu numai din răscăldarea pământului sau din sfărâmarea pietriilor, nu numai din stăpânirea țărânilor și a mărilor și trăi omul. Decât toate acestea sunt mai trebuincioase: sufletul dumnezeesc, viața frumoasă, curată, nobilă, hărăzită, liniștită. Cultura veacului acestuia e o mare ispită pentru tine, omule: de dragul acestui pământ frumos și aluii lumea launtrică! de dragul munii productive tu dai uitării împărăția cerurilor, de dragul muncii în sine tu nu-ți adieci a minte să-ți clădești lumea sufletului din tine. Și peste toate acestea mai rătăcești pe căi greșite. Ți se pare că în munca ucigătoare de trup și de suflet e aflat însuș scopul vieții tale. Să-mănuș de tine. Ți-ai făcut scop din ceea ce e numai mijloc. Înciopiești însuși jugul O. Doamne, eu iau în mine sufletul tău și din acest suflet imi vin în fire împlinindu-mi lucrarea cea mai însemnată. Lucrez, dar munca mea mi-e scop, ei mijloc. Câtă depărtare de aci până la așaziza culturii care ne-a înjugat cu b'estemul muncii rătăcite. Dar ea nu poate să fie în cel mai bun caz, decât o trecere, o tranziție. Așa văd eu lumea cea mare și așa-mi orânduiesc lumea proprie.

b. Iisus ne călăuzește printre trebuințele trupului și sufletești. E datoria noastră să ni desvolcăm puterile, trebuie să muncim, dar nu așteptăm, ca fericirea să vină din muncă și din cultură. Sufletul pământesc se lipiește de pământul, din fii al lui Dumnezeu, ucigător, se face fii al lumii. Cel din launtru se usucă de cel din afară. Iar Iisus tocmai acestui fii împărătesc al lui Dumnezeu, aceste majestăți născute spre nemurire, vrea să-i tindă ajutor, să se validiteze. Îi deșteaptă conștiința de superioritate zicând: „Ce folosește omului, de va dobândi lumea toată, iar sufletul său îl va pierde. (Matei 17,26). Pentru aceasta deci, să ni pretindem nouă înșine cu îndrăznelă și conștiință chemarea noastră, să ni pretindem, ca să punem mare preț pe suflet și să-l îngrijim.

c. Hristos și aiurea are puțină încredere față de cele pământinești față de cultură și de bogăție. „Adevăr grăiesc vouă, că anevoie va intra bogatul întru împărăția cerurilor.“ (Matei 19,23) Nu doar că ar fi rele în sine, ci fiindcă de obicei nu face materialisti, legați de lumea aceasta: ne robește sufletele, ni le covârșește, ni le sufocă. Lumea și bogăția și puterea sunt bune, dar numai puse în slujba marilor scopuri. Ajută-mi, Doamne, ajută-mi, să nu mi se veștejească sufletul nici în bogăție, nici în sărăcie. Nu mă las ofilit de nici un fel de gând.

P. O. — F. C.

Un nou post: »Bibliotecar onorific«.

Ziarele au publicat numirile de funcționari ficte de Primăria Municipiului pe data de 1 Ianuarie 1932. Intre aceste numiri figura și un oarecare domn **V. V. Caba**, în postul de **Bibliotecar onorific al Palatului Cultural**, alături de unul activ. Cine o fi domnul acesta și ce merite o fi având, nu ne interesează, destul e, că a ajuns bibliotecar onorific, fără nici o atribuție și fără nici o remunerație, după cum anunță oficiosul Primăriei. Ne interesează în schimb, motivul, necesitatea care a decis pe domniul din fruntea Municipiului la crearea acestui nou, ridicol și inutil post, că e nou nu încapă nici o îndoială, deoarece pînă acum n'am auzit să fie în țară sau în străinătate o bibliotecă unde să funcționeze două feluri de bibliotecari: unul activ care muncește, altul onorific, care să se așeze cu munca celui dinlăun. Inutilitatea onorificului o recunoaște și Primăria când anunță că nu are nici o atribuție, deci primind și păstrând un funcționar inferior, pe care l întrebuințează la nimic, postul devine și ridicol: ne face orașul de răsul lumii. Aceasta cu atât mai mult că nimeni nu crede naiva afirmație a

Primăriei că onorificul n-are nici o remunerație: se va găsi și pentru el un motiv, o justificare în baza căreia să primească o diurnă oarecare.

Și apoi mai este încă ceva: din crearea acestui ridicol și inutil post, parcă se desprinde bănuiala că a fost anume înființat pentru vre-un protejat al cineștie cărui potentat al ritmului nou sau al cine știe cărei persoane din tagma culturalizatorilor de ambe sexe din orașul nostru.

Primăria, presupunând că va proceda și pe mai departe în felul acesta (și noi vom fi alături de ea), face un bine: dă oamenilor sau dacă vreți șomerilor, un titlu, lăsând în sarcina lor sau a viitorului remunerația lor. Suntem de părerea că Primăria să continue a numi funcționari onorifici, ca să ne putem mândri de acum într'un an, cu „șintari” onorifici, „măturători de stradă” onorifici, „grăjdari onorifici, servitori de birou onorifici, plasatori de bilete la teatru și cinematografe, toți onorifici și așa mai departe, apoi într'o bună zi să dea afară tot personalul de serviciu activ și să lucreze cu onorificii. Atunci să vedeți cum va prospera orașul nostru!

Chi. if.

Un primar vrednic.

Fără îndoială că d. Radu, primarul nostru cetind titlul de mai sus, va crede că este vorba de Dza. Nu tăgăduim că d. Radu este și el un vrednic primar însă trebuie să mărturisim că de data asta nu este vorba de dsa ci de colegul dsale din comuna St. A., care, îngrijorat de situația economică generală și de aceea a comunei, ca la vrednicul s-ăl alragă, caută raporturi negustorești cu colegul său arădan, spre a găsi mijlocul cel mai potrivit pentru valorizarea produselor — în special varză — din comuna sa.

Dăm mai jos scisoarea primarului din chestiune, adresată primarului orașului Arad, nu numai pentru că este foarte nostimă și hazlie, ci și pentru că învederează o grijă, din partea autorului său, pentru treburile cetățenilor din comuna pe care o conduce, fată-o!

„St. și Onorat Domnule

Primari a orașului Arad.

Subsemeatul primari al comunei St. A. Am unore avă comuna ca să binevoiați amă da un rezultat că cumă umblă varza în orașul Dumnevoșt cu cit umbcila și sām recomanză un doamnă care Să ocupa cu varză că a mine(!) în comună se află mult varză de vândut aștept răspuns și cât mai urgent.

Va salut eu primarul comunei St. A.

Semnătura indiscifrabilă la 23. Sept. 1931...

De când s'a scris, această scrioară-a trecut multă vreme, varza

s'a pus la murat s'au făcut din ea — cu ocaziunea sărbătorilor trecute — multe sarmale și a fost, incontestabil, cauza multor deraunjuri de stomac. Cert este însă că d. Primar din comuna St. A. dă dovadă că poartă multă grija treburilor din comuna sa. Vor fi mulți primari cari ar putea lua exemplu din acest gest al colegului lor din Sf. A.

Nu cunoaștem răspunsul primarului nostru. Credem că el a fost dat, fără întârziere, în acelaș spirit de înțelegere colegială și că mulți arădani au mâncat, fără ași da seamă, varză din St. A. adusă pe piața Aradului în urma acordului dintre cei doi colegi.

Din capitală ni se anunță că d. Ionescu Sisești ministrul agriculturii a demisionat. Știrca nefiind confirmată până la încheierea ziarului, o dăm cu rezerva cuvenită.

„Centrala de mobile”
Bene & Comp.
fost A. Steigerwald
ARAD.
Bul. Reg. Maria 22
Eftin, bun, modern.

Din țara spirtarilor negri.

În timpul din urmă d. jude instructor S. Moldovan a făcut noui cercetări și audieri în legătură cu fabricarea spiritului netaxat. Cercetările încă sunt în curs și se așteaptă descoperiri și arestări senzaționale atât pe valea Crișului cât și pe valea Mureșului.

Felicitările de An Nou ale arădanilor pentru d. Iuliu Maniu.

— Telegrama de mulțumire. —

Comitetul de conducere al organizației partidului național-fărănesc din Arad a ținut ca și în anul acesta, ca în anii precedenți, să-și exprime omagiile către frun-

tașul ardelean d. Iuliu Maniu, trimițând următoarea telegramă semnată de membri conducători ai organizației și cei din tinăreț.

D-lui

IULIU MANIU

Bădăcini

De anul nou Vă dorim vieță lungă și sănătate ca să vă puteți îndeplini rolul cel mare de conducător al partidului și Patriei, în timpurile critice de azi și în viitorul ce ne așteaptă. **Dr. Iustin Marșieu**, adv. fost prefect, **Const. Ilin Teodorescu** prof. fost senator, **General în retr. Alexandru Vlad** fost deputat, **Nicolae Adam** agricultor, fost deputat, **Dr. Emil Velici** adv. fost senator, **Dr. Iulian Borneas** adv. fost deputat, **Dr. Victor Hotăran** adv. fost deputat, **Dr. Simion Dămian** adv. **Ion Chera** proprietar, **Ilie Ardelean** profesor, **Dr. Furdui Iosif** adv. **Dr. Sever Popovici** adv. **Dr. Aur I Raicu** adv. **Ion Marșieu** preot, **Dr. Ion Pescariu** medic, **Titus Vașian** adv. **I. Grapini** prof. **Iosif Anghelina** primpretor pens.

D. Iuliu Maniu a mulțumit telegramă primită în ziua de a pentru felicitări cu următoarea nul nou.

D-lui

Dr. IUSTIN MARȘIEU fost prefect

ARAD.

Vă mulțumesc pentru bunele dorinți și Vă urez an nou fericit. Frățești salutări.

IULIU MANIU.

Probleme sociale

Religia, biserica și Marxismul*.)

de Coriolan Bărbat.

Lupta contra așezămi telor vechi este purtată, în deosebi, de către cei, cari se simțesc înținuți și nemulțumiți. E cert, că asprimea neîndurătoare cu care lovește critica marxistă în tot ceace într'un stat și într'o societate constituie autoritate și așezământ legal, și recrutează mereu noi masse dornice de noiațiuni. Dar, e tot așa de cert, că există și masse conservative, cari printr'o metodă de atacare sunt lovite de acești novatori, fără frică și fără cruțare. De aceea marxismul dibuște mereu între reținerea principială și lovirea tactică. Cel puțin acolo unde trebuie să lupte încă cu „mijloace democratice” și unde cucerirea puterii de stat e încă departe de a putea fi realizată. Unde el deține, însă, puterea și poate să dicteze, cum e în Rusia, acolo și un distrugător nemilos a tot ce este tradiție. În deosebi este caracteristică atitudinea marxismului față de problemele religioase. Carol Marx scria: „Religia este opiul poporului”. Lenin trecu cu un pas mai departe și văzu în religie „cea mai mizerabilă” născocire a spiritului reacționar, ce trebuie să

fie distrusă. Românomarxismul incipient, care față de tradiționalismul țărânului român, nu și poate îngălaui o astfel de sinceritate a doctrinei marxiste, se retrage într'o neutralitate prevăzătoare și declară religia de „un lucru privat”. Și astfel din punct de vedere al politicii de partid, problema se prezintă bine deghizată. Dar, fiindcă religia în concepția doctrinei marxiste este numai o „învăluitură ideologică”, adică un simplu mijloc spiritual, de care se servește burghezimea, pentru a și „întări dominațiunea sa de clasă” și, deoarece, atunci nu se poate persista în stănga fără a nu încerca să i se opună partidopoliticește, de aceea a luat naștere diferențierea între principii și tactică. Principial religia este recunoscută ca un ce privat și este lăsată neatinsă, tactic, însă, marxistii se aruncă cu toată furia asupra „societăților religioase și bisericesti”, fiindcă aceste se folosesc de puterea lor asupra credincioșilor și se opun luptei de eliberare a clasei muncitorești, pentru a apăra burghezimea.

Așa stă în program de partid. Că „dominațiunea de clasă” a burgheziei este o frază deșartă demagogică, am mai demonstrat-o și altă dată. Burghezii și proletariatul, sunt simple concepții și însămnări de diferențiere emaneate din sfera vătă a lui Carol Marx și, cari, în condițiile sociale și po-

În urma ciocnirilor și accidentelor de automobile, în cuprinsul Statelor Unite în cursul anului trecut au fost omrate 34 mii de persoane. Numărul victimelor este aproape atât de mare ca numărul bărbaților pe care America i-a pierdut în războiu. În Chicago în urma luptelor dintre agenții de poliție și bandele de spărgători precum și în urma luptelor dintre particulari, au fost omrați, în cursul anului trecut, 70 de bandiți.

În Statele Unite în noaptea anului nou datorită intoxicării cu alcool, beției, și crimelor săvârșite în stare de ebrietate au murit 100 oameni. În Chicago un șofer beat împreună cu cei nouă pasageri ai săi, s'a resturnat în lacul Michigan, unde și-au găsit moartea.

Zilele acestea se va semnă convențiunea de comerț și convenția petroliferă cu Franța.

Prin convenția petroliferă Franța se obligă să importe anual din România, timp de 3 ani, câte 40.000 vagoane produse de petrol. Această cotă reprezintă 10,50 la sută din totalul importului acestor produse de petroliferă cu Franța.

Prin convenția provizorie de comerț încheiată cu germania, s'a fixat o cotă de 10.000 vag. porumb lunar, pe care Germania e obligată să importe din România.

Deși convenția a intrat în viitoare, exportul mercu greu de oarece sloiuri de gheață împedecă circulația vapoarelor pe Dunăre

„FOTO OLGA”
Arad, Bul. Reg. Maria 20.
produce cele mai frumoase și estine fotografii.

litice, complet schimbate, ale timpului nostru, au pierdut cu totul noțiunea lor de existență. Pentru a menține vechea teorie a luptei de clasă, trebuie să folosim atunci și vechea terminologie și există mereu un public, care pentru astfel de cuvinte sunătoare socialștiințifice, este susceptibil. De oare ce obișnuința de a te îndestuli numai cu vorbele sunătoare, este mult mai lăfă, decât tendința de adăncire în a descoperi înțelesul cuvintelor: tot astfel și diferențierarea marxistă găsește între religie (care este considerat un lucru privat, inofensiv) și biserică (care trebuie zdrobită ca fiind o putere dușmană poporului) aprobarea capetelor desechilbrate într'o confuză dogmă de partid.

*Din volumul „Probleme sociale”, ce va apărea în curând.

Urmare în numărul viitor

Săptămâna

In atenția cititorilor noștri țărani!

Dat fiind faptul, că prețul produselor agricole este în scădere continuă, pentru a ușura cititorilor noștri abonarea, am redus cu 1 IANUARIE

Abonamentul:
 anual la 120 Lei.
 Pentru autorități, întreprinderi și instituții (luni anual) 200 Lei.
 pentru străinătate an. 250 „
 Publicațiuni și alte inserate oficiale, cuvântul 2 Lei. Publicașii și inserate mai mici de 25 cuvinte, taxă fixă 50 Lei.
 Reclame, pe cm. patrat 3 Lei
Ziarul apare săptămânal, Duminică

CALENDARUL SĂPT.
 Ianuarie 31 zile

12	—	Luni
13	—	Marti
14	—	Miercuri
15	—	Joi
16	—	Vineri
17	—	Sâmbătă
18	—	Duminică

Primit știrea că în noaptea 7 pe 8 Ian. a încetat subit viața d. Hamangiu ministru Justiției în vârsta de 64 ani. Știrea a fost provocată de un atac de inimă, de care d. Hamangiu a suferit de un timp mai îndelungat. Pe edificiile Instanței judecătorești s'au arborat steagurile de dolu.

Ștafeta la Arad a fost serbat în cadrul fastuos obișnuit. Serbul divin a fost celebrat liber, pe piața din fața catedralei ortodoxe, de întregul popor. Au participat autoritățile militare și o unitate din armata noastră, cu drapete.

Acțiunile de apă ale orașului nostru deja în funcțiune o parte din apă procurate. Prin ele se elimină din apă acidul carbonic și fierul. Apa noastră s'a dovedit a fi foarte bună. Deocamdată se folosește apă filtrată numai în zona dintre Bulevard și Muzeu. În restul orașului se produce numai prin Iuliu Hegedus și terminate lucrările de instalare celorlalte filtre.

Comitetul orașului a angajat șomeri pentru curățirea de zăpadă a străzilor cu circulație mare. Lucrările începează încet. Noroc, că cedând frigului, zăpada se topește mai repede decât se credea și cu ea dispăr și marile bătaie de cap de sub turn.

Căsătorie. Joi 7 crt. a avut loc, la oficiul stării civile din Arad, căsătoria civilă a dlui G. Nastasescu cu dra Maria Politsek, martori fiind donii Locot. G. Munteanu și Anton Politsek. Transmitem tinerei perechi felicitări și urări de bine.

Atentat contra primului ministru d. N. Iorga. Posturile radiofonice din Germania au trimis știrea că zilele trecute s'ar fi încercat un atentat contra dlui N. Iorga, primul ministru al țării. Atentatul s'ar fi încercat la intrarea în orașul Ploiești, când primul ministru mergând cu automobilul era să intre în oraș. În apropierea barierii un individ stând în mijlocul șoselei a oprit mașina în care ședea d. Iorga. Șoferul, fără să și dea seama ce poate fi, a stopat cu intențiune de a oprit însă, în acel moment, un al doilea individ înarmat — se zice — cu un cuțit forța ușa mașinii probabil cu intențiunea de a intra și maltrata pe cel ce se afla în interior. Șoferul observând manevra a dat gaz motorului lăsând în drum pe cei doi agresori. Ajunzând în oraș d. Iorga a încununat poliția care, întreprinzând momentan o razie, a prins și pe doi indivizi. Dâșii — interogați — au declarat că nu știau cine se află în mașină și că erau în stare de ebrietate. Se crede totuși că a fost o încercare de atentat din partea unor comunisti. Până la scoaterea ziarului nostru jurnalele din capitală n'au confirmat această știre.

Normele nouilor pensii stabilite de Consiliul de miniștri au apărut în Monitorul Oficial No 4 din 5 Ian. 1932.

Cu toată criza ce băntuie, încasările din anul trecut ale fiscalității în orașul nostru au atins media de 90 la sută, restul de 10 la sută fiind de asemenea asigurat. Chiar și în circumscripția a treia, locuită mai ales de oameni săraci și nevoiași, încasările se ridică la 80 la sută.

Teatrale

Vom avea în fiecare săptămână Teatru Românesc.

Conținutul pozițiilor Directorului Teatrelor, Opera Română și Teatrul Național din Cluj va juca în fiecare săptămână alternativ în orașele dela granițe de Vest: Oradea, Arad și Timișoara.

Prinul spectacol al Teatrului Național în Arad va avea loc **Joi 14 Ianuarie 1932**, când se va juca admirabila comedie „Cercul” de marele autor dramatic Somerset Mogham. Teatrul Național va mai juca în Arad la **22 Ianuarie**, iar Opera Română în primele zile ale lunii Februarie **Biletele la Librăria Diecezană.**

La 15 Ianuarie 1932 ora 9 seara

Cel mai mare succes al actualei stagiuni:

„Ana Karenin”

piesă în 5 acte după romanul scriitorului rus Tolstoi.

de A. GUIRAND.
 cu decoruri, costume, muzică cor.
Turneul celebrei artiste MARIA FILOTTI
 Biletele la librăria Diecezană.

An nou fericit!

urează onoratei clientele următoarele firme:

- Stojkovits Josif** fotograf, Piața Avram Iancu
- Dudás Ludovic** brutar, Str. Dna Bălașa.
- Zabb Ștefan** industrie de ceară, Str. Eminescu 11.
- Markus Maxim** aromate, delicatise și băcănie, și băcănie, Str. Matei Corvin 1.
- Berta Francisc** restaurant, Str. Brancovei 2.
- Papp Ștefan** măcelar Piața Catedralei.
- Wild Francisc** cofetar Bul. Reg. Ferdinand 17.
- „Paris”** magazin de modă Bul. Reg. Maria.
- Müller Carol** restaurant vis-a-vis de Tribunal.
- Szabó Albert** magazin de sticlărie Bul. Reg. Maria

De vânzare: salon complet, dormitor și prânzitor un mare confortabil, vor orientat. candelabre venețiene, lampi, palmiere.
 Se pot vedea: **intre orele 10-3, 5-8. BUL. CAROL 40, I. ETAJ**

Primăria com. Satul-Nou J. Arad. Nr. 1087/1931.

Concurs.

Primăria com. Satul Nou, Publică concurs pentru completarea postului de moașă com. Reflectanții să și înainteze actele conform Regulamentului Statutului funcționarilor Publici până la data de 15 Februarie 1932, la Primăria comunci Satul-Nou. Satul Nou la 10 Noemvrie 1931. Primăria.

Un cartier izolat.

in atenția d-lui Dr. Cornel Radu.

Zăpada înnoștore foarte abundentă supărătoare în viața d-lui Dr. Cornel Radu proiectant al comisiiei interurbane a orașului Arad pentru întărirea dispozitie de a se curăța străzile orașului de zăpada ce lazu abundență în prima zi a noului an. Nu vrem să-i prăvălim noui supărași, întrucât d. Radu, deși târziu, a luat totuși măsurile ce momenten erau dictate de împrejurări. Nu putem însă reține o nedreapță omitere a cartierelor marginase, cum e Șega și Ciail, unde autobusele orașului circulă anevoios din cauza marelui înzepeziri. Un număr însemnat de funcționari cu locuințele în aceste cartiere și o mulțime de țărani reclamă imediata refacere a circulației autobuzului

pe întreaga linie dintre aceste suburbii și centrul, cei doi cartiere putând răspunde îndatoririlor lor profesionale cu puțuintate iar țărânimea fiind nevoită a nu-și putea valorifica laptele și derivatele, ouăle și păsările pe care le vinde obișnuit pe piața Aradului. Nu vom bini de paguba ce suferă la rândul ei întreprinderea de autobuze.
 Rugăm pe această cale pe d. dr. Radu să pună o deosebită grijă și pentru aceste cartiere și să dea ordine severe de a se curăța de zăpadă și linia Str. Mărășești — Calea Victoriei și A. Vlaicu până în cartierul Gai, șomerii fiind în majoritate cu domiciliul tocmai din cartierele apropiate acestei linii de circulație a autobuzului No 9 și 7.

Rubrica grafologică.

Psicho-analiza marelui sugestur european Körös-Ladányi. la câteva minute i am prezizat psihicul și caracterul, după studiul fiziognomiei, craniologiei, chiromanciei și astrologiei. Dansul s'a pronunțat imediat: „Ai talent și-ți doresc mult succes în știința D-tale”.

Am constatat următoarele la simpaticul și plinul de vervă maestru: Hiperestetism, puternic magnetism personal. Pesimist în fond — cu grija zilei de mâine. Simțul armoniei foarte dezvoltat. Spirit fin de diplomație, mare înclinare spre știință, mult humor.

Marioara Berechiu: fricoasă, familiară, multă vitalitate, mândrie. Simțul frumosului și multe calități în stare latentă. S-himbăcioasă, puțin sensibilă. Egoism. Bunătate de inimă și suflet de cari D-ta nu ți dai seama, Toate acestea bine întrebuițate îți vor aduce o viață plină de surprize și fericire.

Beisor-Arad Zgârcit, norocos, foarte sexual, energic, practic, tenacitate, îndrăzneț, dornic de

ceva nou — aventurier. Fata în chestiune, te iubește în secret. Intre scrisorile primite pentru analiza, am aflat de oă, a două ființe cari s'ar potrive. Fetita de 16 ani ți s'ar potrive D-tale și ai avea o parteneră ideală și fetița nu s'ar mai plătisi la sat.

Iosif-Arad: Câteva kg. de lene 45% noroc, 10% egoism 12% frică 700 gr exaltare sufletească. Timiditate, bun familiar, schimbăcios. Caracter feminin, neconstant. Cochetărie feminină 300 grame. Vederi de ansamblu. Nu judeci fondul lucrurilor, atingi numai la suprafață chestiunile.

Trimiteți într'un pic împreună cu **cuponul** de mai jos și 10 lei timbre fiscale, 10 rânduri scrise, din memorie, cu cerșoala, pe hârtie neliniată, împreună cu arătarea sexului și vârstei aproximativ a Dv. sau a persoanei al cărei caracter doriți să-l cunoașteți și veți primi o analiză publicată în această rubrică sau prin poștă, dacă trimiteți timbre fiscale în valoare de 20 lei.

Analiza va fi amănunțită și precisă, cu cele mai bune sfaturi și indicațiuni, pentru viitor, ce vă vor fi de mare folos în viață. Adresați-vă redacției ziarului **Str. Alexandri 6**

Cupon pentru grafologie No. 8.
 „Românul”

Programul de Duminică a Cinematografelor

Reprezentațiile încep la orele 3, 5, 7 $\frac{1}{2}$ și 9 $\frac{1}{2}$.

Central, FAVORITUL FEMEILOR. Tragicomedia. Interpretii: Emil Jannings, Renate Müller și Olga Tschchowa. Regia de Hanns Schechowa.

Select, TROTUARIUL. după cunoscutul roman alui Alfred Döblin. În rolul principal Heinrich George.

Grădiste, Vreau să-mi regăsesc nevasta NANETTE. Comedie. Interpretii: Georg Alexander, Vivian Gibson, Mady Christians, F. Kampers și Siegfried Arno.

Gai: ULTIMELE ZILE ALE POMPEILOR. Interpretii: Maria Korda, Rina de Ligeoro, Mihail

Várkonyi și Bernard Göetzke. MATINEU: la orele 11 $\frac{1}{2}$ Central; BARZA CARE FACE GREVĂ.
 Select: ULTIMA COMPANIE.

Firma Iuliu Hegedus Vrad, Bul. Regina Maria 16. **recomandă jucării pt. copii, păpuși și căruțele, căruțe pt. copii, poșete și alie cadouri mare asortiment.**

Citiți și răspândiți „Românul”